

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicvs cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Dubium decimum. An potuerit primus homo in statu innocentiaë peccare
venialiter?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

creationis liberè amavit Deum; ergò potuit omittere amorem, sed omissio amoris fuisset peccatum, eò quòd teneretur amare; ergò potuisset peccare. Respondeo distinguendo consequens; ergò potuit omittere potentia antecedente, in sensu diviso, aut omissione physica aut naturali, concedo: potentia consequente in sensu composito, aut omissione morali & culpabili, nego consequentiam.

Objicies quintò: Homo primus in instanti creationis præter judicium indifferens ex parte intellectus habebat ex parte voluntatis potentiam peccandi; ergò nihil illi defuit ad peccandum necessariò requisitum. Respondeo dissimulato antecedente, negando consequentiam, quia ad peccandum requiritur judicium practicum defectuosum, ad quod pro primo instanti se non potuit applicare, & idè potentia peccandi non potuit reduci in actum, nisi pro instanti sequenti.

DVBIVM DECIMVM.

An potuerit primus homo in statu innocentie peccare venialiter?

NEgat S. Thomas, Ægidius noster Romanus, cum plurimis aliis. S. Augustinus autem videtur favere sententiæ affirmanti, ob quædam loca,

Nam

Nam in primis l. 14. de civit. c. 10. dicit: *Primos homines fuisse permansuros in statu sua felicitatis, si nec ipsi, nec quisquam ex eorum stirpe, iniquitatem committeret, quae damnationem reciperet &c.* Ex quo loco videtur colligi, S. Patrem sensisse, primos homines potuisse peccare venialiter in illo statu, quia peccatum veniale non est iniquitas recipiens damnationem. Et ibid. c. 11. ait: *Sed inexpertus divinae severitatis in eo falli potuit, ut veniale crederet, esse commissum, &c.* quod non videtur fuisse crediturus, si non potuerit peccare venialiter. Et l. 11. de Gen. ad lit. c. 5. ait: *Non est arbitrandum, quod esset hominem dejecturus tentator, nisi praecessisset in anima hominis quadam elatio comprimenda.* His non obstantibus

Respondeo & dico, Augustinum favere sententiae negativae. Colligitur ex cit. c. 10. ubi statum primi hominis describit his verbis: *Amor erat imperturbatus in Deum, atque inter se conjugum fida, & sincera societate viventium, & ex hoc amore grande gaudium, non desistente, quod amabatur ad fruendum. Erat evitatio tranquilla peccati, quae manente, nullum omnino aliunde malum, quod contristaret, irruebat. An forte cupiebant prohibitum lignum ad vescendum contingere; sed mori metuebant: ac per hoc & cupiditas, & motus, iam tunc illos homines in illo perturbabat loco? absit, ut hoc existimemus fuisse. Vbi nullum erat omnino peccatum, neque enim nullum peccatum est, ea quae lex Dei prohibet, concupiscere, atque ab his abstinere timore poenae, non amore justitiae &c.* Quae descriptio satis indicat, Augustinum sensisse, in tali statu nullum peccatum veniale potuisse